דאהנו מעשיו דהשתא קני לוקח בתרתי יאוש ושינוי רשות: ואי

ס"ד יאוש. גרידא קניה גנב אמאי משלם ארבעה וחמשה הא

דמי בעלמא הוא דאית להו לבעלים

גביה ושלו טבח ומכר: כדאמר

רבא. לקמן בשמעתין: ששנה בחטא.

ולעולם לפני יאוש ואע"פ דלא אהנו

מעשיו מחייב: שחינה חוורת. הס"ד

דה"ה דלא מחייב אלא היכא דמכירתו

מכירה גמורה וקנייה לוקח: אמאי

אינה חוזרת. שינוי רשות בלא יאוש

מי קני: לחחר יחוש. דכי מטח ביד

לוקח איכא תרתי יאוש ושינוי רשות

וקנייה: ואי ס"ד קנייה. גנב ביאוש

גרידא אמאי משלם כו': כדאמר

רב נחמן. לקמן בשמעתין: פרט

לשהקנה לו לשלשים יום. כלומר

לעולם לפני יאוש והאי אינה חוזרת

דקתני לא למעוטי היכא דלא אהנו

מעשיו דאע"ג דלא אהנו חייביה רחמנא

הואיל ושנה בחטא אלא למעוטי היכא

דלא מכר גנב ללוקח אלא לעשות בה

מלאכה שלשים יום דהוא כשכירות

בעלמה: ושני הינו משלם הלה קרן.

לגנב ראשון דכתיבי וגונב מבית האיש:

גנב ומכר. קנייה לוקח בשינוי רשות

הלכך ה (רחשון משלם ד' וה') שני

משלם כפל ללוקח: ושני אינו משלם

אלא קרן. ולקמן פריך אמאי לא משלם

כפל הא קנייה גנב ראשון בשינוי

מעשה: אימה. מכרה אילימא לפני

יאוש השני אחאי משלם כפל: אלא

פשיטה לחחר יחוש. דחיכה תרתי

ביד לוקח: ואי ס"ד כו'. ואי קשיא

הא יכול לתרוצה כגון שנתייאשו

בעלים לאחר מכירת גנב דקונה

לוקח וביד גנב לא היה יאוש

לקנותה. ה"נ משני ליה לקמן: מכדי

לאחר יאוש קיימינן. דע"כ הכי מוקמת

לה משום מציעתה: אלא כולה לפני

יחוש. ומש"ה רישה שני פטור

מכפל: ואיפוך סיפא למציעתא כו'.

ותני במציעתא שני אין משלם אלא

קרן דלא קנייה לוקח בשינוי רשות

בלא יאוש: א״ה. דלאחר יאוש מוקמת

לה קשיא רישא ומליעתא לרב:

א"ר וביד כולה לפני יאוש. ואפוכי

נמי לא תפכה וסיפא כדאוקימנא

כב"ש ומליעתה דקתני שני משלם

כפל כגון שנתייאשו הבעלים לאחר

מכירה ולא נתייאשו ביד גנב ולהכי

ראשון משלם ד' וה' דלא הוי יאוש

גבי׳ דליקנייה ורישא נמי לפיכך שני

פטור מכפל: ולה הימה. הה דנקט

מתני׳ חיובא דשני גבי לוחח ולא נחט

סי׳ שנ: בוד ב ג מיי׳ שם פ״א הל׳

יח טוח"ת שם: מה ד מיי שם הלי יו

: טומ"מ שם

בון ר מיי׳ שם ופ״ה שם הלכה ג ועיין בהשגות

ומלה הלכה א נווש"נו ח"ח

סימן שנג סעי׳ ג וסי׳ שסא

מעי' ד וסי' שמב מעי' ג'

טוח"מ סי׳ שנ: טוח"ז מיי פ״א מהלי גניבה הלכה יח

גניבה הל' יו טוח"מ

טוח"מ סי שנ: ממ ח מיי פ"א מ

מהלכות

מוח"מ שם: מו ה מיי שם ה

. ובמ"מ ופ"ב

יב], ב) [לעיל ב) מהרנ"ש מ"ז. ד) ושמום

כב], ה) ס"א ל"ג, ו) [שייך

לע"ב], ז) [וע' תוס' ב"מ

לו: ד"ה זיל שלים].

הגהות הב"ח (ה) גם' שינוי במקומו עומד כל"ל: (ב) רש"י ד"ה

אלא כו' לא סגי דלאו לפני יאוש כל"ל:

הגהות הגר"א [א] גמ' (דהוי ליה יאוש ושינוי רשות) תא"ת:

מוסף רש"י שינוי במקומו עומד. אע"ג דאישתני לא נפיק . מ**רשות בעלים** ולעיל סה:).

רבינו חננאל ופרקינן, לא תימא שנשתרש בחטא אלא אימא ששנה בחטא גם טבח ומכר ולעולם לפני יאוש. תא שמע וטבחו או מכרו כול׳. ופרקינן, כרב כדבענן נוזמן כו בנון למימו קמאן דאמ׳ פרט לשהקנה קמאן זאנו פוט ישוקה. לו לשלשים יום. ופיר׳ לא באתה הבריתא ללמדך . אלא אם ימכרהו לו מולשים יום ואחר שלשים יום יחזירהו לו, כגון זו . המכירה אינו משלם ד׳ וה׳. ואותבינן תוב, גנב ובא אחר וגנבו, ראשון . משלם כפל ושני משלם גנב וטבח ובא אחר וגנבו. קתאני מיהת גנב ומכר . ובא אחר וגנבו ראשון י משלם ד' וה', שני אינו משלם אלא כפל. אימת, משלם איז ב... אילימא לפני יאוש, שני אמאי משלם כפל, כיון . שהוא לפני יאוש מכירתו לשלם ד' וה' בלבד, אבל הלוקח לא קנה דלא אשכחנן מאן דאמ' שינוי בלא יאוש בעלים קנה. וכיון דלא קנה הלוקח השני כאלו מן הגנב הראשון גנב, ותנן אין . הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל. אלא לאחר יאוש, ואו איתה לדרב, . ראשון אמאי משלם ד׳ י הוא מסיק אנה והיה הוא רובייה הוא רובין. ואסיקנה, קשיא לרב. ופריק רב ואמ' הא . לה אפיר מציעתא לסיפה הכי גנב ומכר ובא אחר וגנבו. ראשוז משלם ד׳ ביון שהוא לפני יאוש ולא קנה הלוקה כאילו גונב מאחר הגנב הוא. גנב וטבח ובא אחר וגנבו,

מרשותו לרשות לוקח בלא יאוש ליכא למ״ד דקני: לאחר יאוש.

א) [מכילתה משפטים פי מי היכה נשתרש. הה לא ההכו מעשיו דשינוי רשות ששינהו אר הבי קשה מציעתא לרב. דאין להופכו כיון דברייתא לא מוכחא לא מייי פייב מהלי א מייי פייב מהלי גניבה הלי א טוח"מ מידי שלריך לתרצה ולהפכה:

משמע דקבר ר״א דשינוי קונה דאהנו מעשיו. משמע דקבר ר״א דשינוי קונה דאהנו מעשיו משמע לאפוקי מרשות בעלים דומיא דאהנו מעשיו

דמכירה וקשה לפי׳ רשב״ם דמפרש בפ"ק (ד' יא.) אהא דאמר עולא א"ר אלעזר שמין לגנב ולגזלן דהיינו לענין פחת נבילה דהוי דנגול משום דלא קני לה גזלן בשינוי וי"ל דדוקא בשינוי שאין הגולן עושה בידים לא קני כגון שמתה הבהמה אבל שינוי שעושה הגולן בידים כגון טביחה מודה ר"א דקני א"נ אהנו מעשיו דטביחה היינו שמחסרה מן הבעלים ולאו דקני ליה ולא הוי כאהנו מעשיו דמכירה»:

תורה אור השלם 1. כי יגנב איש שור או שָּׁה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכְרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צאן תַּחַת הַשֶּׂה: שמות כא לז הַשֶּׂה:

רבינו חננאל (המשר) ראשוז משלם ד' וה' שגנב דהא קנייה גנב ראשון רב זביד, לעולם לא תפיך, ומציעתא דקשיא לן הכי פירושה, לעולם גנב ומכר לפני יאוש ונתיאשו הבעלים כי לקוח, וכיון שנתיאשו הבעלים קנה לוקח. הילכך, גנב ראשון משלם ד׳ וה׳ שגנב ומכו גנב שני משלם כפ דבעידנא דגנבה מבי לוקח קנויה היית ללוקח ולא משכחת לה דמשלמי גנב ראשון וגנב שני לפני יאוש אליבא דרב אלא בהכי. איתמר המוכר לפני יאוש רב נחמן אמ' חייב . ר׳ וה׳ רב ששת אמ׳ פטור, לאחר יאוש חייב. אמ' רב ששת מנא אמינא לה דתניא אמר ר' עקיבא מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם ד' וה' מפני למעלה. ולא משכחת לה יאוש, שמע מינה חיוביה אחר יאוש. ופריק רבה לא , הנאה אלא אימא מפני הנאה אלא אימא מפני ששנה ובחטא ... תאז שמע וטבחו או מכרו מו טביחה שאינה חוזרת (אף מכירה שאינה חוזרת מכיוה שאינה ב ב]עין ולא תמצא אלא לאחר יאוש. ופריק רב נחמז שמכרה הגנב . לגנב, כי האי גונא מיעטה קרא למכירה אבל לפני וקימא לן כרב נחמן, דדינא הוא. ורב נחמז ורב ששת הילכתא כרב נחמן . בדיני, ולא עוד אלא דהא

ר׳ יוחנז כותיה קאי דאמ׳

מי איכא נשתרש אלא לאחר יאוש ואי ם"ד יאוש קני אמאי משלם תשלומי ארבעה וחמשה שלו הוא מובח שלו הוא מוכר אמרי כדאמר רבא מפני ששנה בחמא הכא נמי מפני ששנה בחמא ת"ש יומבחו או מכרו שאינה מכירה שאינה חוזרת אף מכירה שאינה 🕫 חוזרת אימת אילימא לפני יאוש אמאי אינה חוזרת אלא לאחר יאוש ואי ם"ד קנייה אמאי משלם ד' וה' שלו הוא מובח שלו הוא מוכר כדאמר רב נחמן *פרט לשהקנה לשלשים יום הכא נמי פרט לשהקנה לשלשים יום מיתיבי גנב ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי כפל והשני

אינו משלם אלא קרן בלבד גנב ומכר ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני משלם תשלומי כפל גנב ומבח ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא קרן בלבר קתני מיהא מציעתא יגנב ומכר ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני משלם תשלומי כפל אימת אילימא לפני יאוש שני אמאי משלם תשלומי כפל שינוי רשות בלא יאוש מי איכא למ"ד דקני אלא פשימא ילאחר יאוש ואי ם"ד יאוש קונה אמאי משלם תשלומי ד' והְ' דידיה הוא דזבין ותו דקתני רישא גנב ובא אחר וגנבו ראשון משלם תשלומי כפל והשני אין משלם אלא קרן מכדי לאחר יאוש קיימינן ואי ם"ד יאוש קונה שני אמאי אינו משלם אלא קרן אלא לאו יש"מ יאוש לא קני וקשיא לרב אמר רבא ותסברא הא מתרצתא היא אלא דקתני סיפא גנב ומבח ובא אחר וגנבו ראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושני אינו משלם אלא קרן ומי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני אלא לעולם כולה לפני יאוש ואיפוך סיפא למציעתא ומציעתא לסיפא ואימא הכי הגנב ומכר ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני אינו משלם אלא קרן ידשינוי רשות בלא יאוש לא קני יגנב ומבח ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני משלם תשלומי כפל דקנייה בשינוי מעשה רב פפא אמר לעולם לא תיפוך סיפא יב"ש היא דאמרי שינוי (4) במקומה עומד אי הכי קשיא רישא ומציעתא לרב א"ר זביד לעולם כולה לפני יאוש וושינוי (ושינוי בתייאשו הבעלים בלוקח ולא נתייאשו בגנב ₪ דה"ל יאוש רשות) ולא תימא משום דבעינן יאוש ושינוי רשות אלא אפילו ביאוש לחודיה נמי הני גבי גנב אלא דלא משכחת דמשלמי תרוייהו גנב ראשוו וגנב שני אלא בהכי: איתמר המוכר לפני יאוש רב נחמן אמר יחייב רב ששת אמר פטור רב נחמן אמר חייב ומכרו אמר רחמנא והא זבין לא שנא לפני יאוש לא שנא לאחר יאוש רב ששת אמר פמור חיוביה לאחר יאוש הוא דאהנו מעשיו אבל לפני יאוש דלא אהנו מעשיו לא מיחייב דומיא דמביחה בעינן דאהנו מעשיו א"ר ששת מנא אמינא לה דתניא א"ר עקיבא מפני מה אמרה תורה מבח ומכר משלם ד' וה' מפני שנשתרש בחמא אימת אילימא לפני יאוש מי איכא נשתרש אלא לאו לאחר יאוש הוא אמר רבא מפני ששנה בחמא ת"ש ומבחו ומכרו מה מביחה שאינה חוזרת אף מכירה שאינה חוזרת אימת אילימא לפני יאוש אמאי אינה חוזרת אלא לאחר יאוש וש"מ חיובא לאחר יאוש הוא תרגמה רב נחמן פרט לשהקנה לו לשלשים יום ואף ר' אלעזר סבר חיוביה לאחר יאוש הוא דאמר ר' אלעזר

נה נחיוב דשני גבי רחשון וחוקמה נמי בלאחר יאוש כדמשני בלוקח משום דבעי יאוש ושינוי רשות אלא ביאוש לחודיה נמי קני כרב ואם גנבה מראשון לאחר לה לחיוב דשני גבי ראשון ותוקמה יאוש משלם לו כפל: אלא. להכי נקט תנא לכוליה מלחא בדליכא יאוש גבי גנב משום דלא משכחת לה דמשלמי תרוייהו האי תשלומי ד' וה' והאי כפל: אלא בהרי. דאי הוי יאוש ביד גנב לא מיחייב קמא במכירתו ד' וה' וכיון דמציעתא לא סגי (²⁾ לה אלא לפני יאוש תנא נמי לרישא בלפני יאוש ופטרו מכפל: **חיובא לאחר יאוש הוא דאהנו מעשיו.** משקנאו לוקח. ותלחא אמוראי נינהו רב סבר יאוש קני הלכך לא מיחייב אלא בלפני יאוש דאי לאחר יאוש שלו הוא טובח ומוכר ורב נחמן ורב ששת סברי יאוש גרידא לא קני ומשום הכי לאחר יאוש מיחייב ומיהו בהא פליגי דרב נחמן לא בעי אהנו מעשיו הלכך אפילו לפני יאוש גרידא נמי חייב ורב ששת בעי מכירה גמורה: נשסרש. עשה שרשין. משמע דאהנו מעשיו:

מלנו